

Hæc & si inspeciem pugnancia, nobis tamen summè consona probantur. Etenim Scriptor iste post Francisci mortem scribebat, hoc est post annum 1507., quo quidem tempore sine dubio Bernardinus Bisiniani Princeps dicebatur. Ipse etiam fuerat ex Regis Franciæ comitatu, ut observavimus, & Scriptores asserunt; igitur de Bernardino, & non de alio intelligendus est Scriptor noster: Quamvis quando miraculum accidit adhuc non esset Princeps, quia ejus Pater adhuc in vivis erat; quod ultro volenti concedimus, cum nullam asserat Historiæ nostræ jacturam. Sufficit enim quod verificetur de Persona, quamvis non de titulo, qui posterius ei affixus est, persona tamen semper eadem erat. Quod insuper & ex eo probatur, quia Scriptor noster asserit: *alter nuncupatus Comes Clari montis*, quem titulum Primogenitus Principis Bisiniani præferre solet, cujusmodi tunc temporis erat Bernardinus. Pro altero verò deprehendimus, Bernardinum Paternis Feudis, quæ scilicet Patri sequestrata fuerant, reintegratum fuisse anno 1499. ut patet ex Instrumento rogato per Notarium Angelum de Marsiano, quod à laudato Martyre affertur. Unde semper constat anno 1482. non Bernardinum, sed Hieronymum Bisiniani Principem fuisse. Fortasse Sanctus Pater Filio Patris titulum præmaturè dedit, eo quia filius in eodem titulo debebat Patri succedere. Magis errat Tuscanus, qui anno 1458. asserit Bernardinum regnasse: quando Bernardini Avus, Lucas nimirum Sanseverinus, Rugerii filius, S. Marci Dux, Regis Ferdinandi Primi in Calabria Locumtenens Generalis, sextus Tricarici Comes, & primus Bisiniani Princeps, Bisinianum emit, anno 1457. die 26. Martii.

VIII. HABEBAT FILIUM, QUI AEGROTABAT) Magnanimum virum Petrum Antonium Sanseverinum, Bernardini filium, hunc.